

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாத₂ார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ |

வேத₃ாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நித₄த்தாம் ஸத₃ா ஹ்ருதி₃ ||

பேயாழ்வார் அருளிச்செய்த

|| மூன்றாம் திருவந்தாதி ||

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

ஸ்ரீ ரங்க₃ராமாநுஜ மஹாதே₃ஸிகன்

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using skt, L^AT_EX, Itrans, and the iitmtam font.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ மூன்றாம் திருவந்தாதி ॥

குருகை காவலப்பன் அருளிச்செய்த தநியந்

சீராரும் மாடத் திருக்கோவலூர் அதனுள்*
காரார் கருமுகிலைக் காணப்புக்கு - ஓராத்
திருக்கண்டேன் என்றுரைத்த சீரான் கழலே*
உரைக்கண்டாய் நெஞ்சே! உகந்து

‡திருக் கண்டேன்* பொன் மேனி கண்டேன்* திகழும்
அருக்கன் அணி நிறமும் கண்டேன்* செருக் கிளரும்
பொன் ஆழி கண்டேன்* புரி சங்கம் கைக் கண்டேன்*
என் ஆழி வண்ணன்பால் இன்று (1)

இன்றே கழல் கண்டேன்* ஏழ் பிறப்பும் யான் அறுத்தேன்*
பொன் தோய் வரை மார்பில் பூந் துழாய்* அன்று
திருக் கண்டு கொண்ட* திருமாலே* உன்னை
மருக்கண்டு கொண்டென் மனம் (2)

மனத்துள்ளான்* மா கடல் நீர் உள்ளான்* மலரான்
தனத்துள்ளான்* தண் துழாய் மார்பன்* சினத்துச்
செருநர் உகச் செற்றுகந்த* தேங்கோத வண்ணன்*
வரு நரகம் தீர்க்கும் மருந்து (3)

மருந்தும் பொருளும்* அமுதமும் தானே*
திருந்திய செங்கண் மால் ஆங்கே* பொருந்தியும்
நின்றுலகம் உண்டுமிழ்ந்தும்* நீர் ஏற்று மூவடியால்*
அன்றுலகம் தாயோன் அடி (4)

அடி வண்ணம் தாமரை* அன்றுலகம் தாயோன்*
படி வண்ணம் பார்க் கடல்* நீர் வண்ணம்* முடி வண்ணம்
ஓர் ஆழி வெய்யோன்* ஒளியும் அஃதன்றே*
ஆர் ஆழி கொண்டாற்கழகு (5)

அழகன்றே ஆழியாற்கு* ஆழி நீர் வண்ணம்*
 அழகன்றே அண்டம் கடத்தல்* அழகன்றே
 அங்கை நீர் ஏற்றாற்கு* அலர் மேலோன் கால் கழுவ*
 கங்கை நீர் கான்ற கழல் (6)

கழல் தொழுதும் வா நெஞ்சே!* கார்க் கடல் நீர் வேலைப்*
 பொழில் அளந்த புள் ஊர்திச் செல்வன்* எழில் அளந்தங்-
 கெண்ணற்கரியானை* எப் பொருட்கும் சேயானை*
 நண்ணற்கரியானை நாம் (7)

நாமம் பல சொல்லி* நாராயணா என்று*
 நாம் அங்கையால் தொழுதும் நல் நெஞ்சே! வா* மருவி
 மண்ணுலகம் உண்டுமிழ்ந்த* வண்டறையும் தண் துழாய்*
 கண்ணனையே காண்க நம் கண் (8)

கண்ணும் கமலம்* கமலமே கைத்தலமும்*
 மண் அளந்த பாதமும் மற்றவையே* எண்ணில்
 கருமா முகில் வண்ணன்* கார்க் கடல் நீர் வண்ணன்*
 திருமாமணி வண்ணன் தேசு (9)

தேசம் திறலும்* திருவும் உருவமும்*
 மாசில் குடிப்பிறப்பும்* மற்றவையும் பேசில்*
 வலம் புரிந்த வான் சங்கம்* கொண்டான் பேர் ஓத*
 நலம் புரிந்து சென்றடையும் நன்கு (10)

நன்கோதும்* நால் வேதத்துள்ளான்* நறவிரியும்
 பொங்கோதருவிப் புனல் வண்ணன்* சங்கோதப்
 பாற்கடலான்* பாம்பணையின் மேலான்* பயின்றுரைப்பார்
 நூற் கடலான் நுண் அறிவினான் (11)

அறிவென்னும் தாள் கொளுவி* ஐம்புலனும் தம்மில்*
 செறிவென்னும் திண் கதவம் செம்மி* மறை என்றும்
 நன்கோதி* நன்குணர்வார் காண்பரே* நாள் தோறும்
 பைங்கோத வண்ணன் படி (12)

படி வட்டத் தாமரை* பண்டுலகம் நீர் ஏற்று*
 அடி வட்டத்தால் அளப்ப* நீண்ட முடி வட்டம்*
 ஆகாயம் ஊடறுத்து* அண்டம் போய் நீண்டதே*
 மா காயமாய் நின்ற மாற்கு (13)

மாற்பால் மனம் சுழிப்ப* மங்கையர் தோள் கைவிட்டு*
 நூற்பால்* மனம் வைக்க நொய்விதாம்* நால் பால
 வேதத்தான் வேங்கடத்தான்* விண்ணோர் முடிதோயும்*
 பாதத்தான் பாதம் பணிந்து (14)

பணிந்துயர்ந்த பௌவப்* படு திரைகள் மோத*
 பணிந்த பணி மணிகளாலே அணிந்து* அங்-
 கனந்தன் அணைக்* கிடக்கும் அம்மான்* அடியேன்
 மனந்தன் அணைக் கிடக்கும் வந்து (15)

‡வந்துதைத்த வெண் திரைகள்* செம் பவள வெண் முத்தம்*
 அந்தி விளக்கும் அணி விளக்காம்* எந்தை
 ஒருவல்லித் தாமரையாள்* ஒன்றிய சீர் மார்வன்*
 திருவல்லிக்கேணியான் சென்று (16)

சென்ற நாள் செல்லாத* செங்கண் மால் எங்கள் மால்*
 என்ற நாள் எந் நாளும் நாள் ஆகும்* என்றும்
 இறவாத எந்தை* இணை அடிக் கே ஆளாய்*
 மறவாது வாழ்த்துக என் வாய் (17)

வாய் மொழிந்து வாமனனாய்* மாவலிபால்* மூவடி மண்
 நீ அளந்து கொண்ட* நெடுமாலே* தாவிய நின்
 எஞ்சா இணை அடிக் கே* ஏழ் பிறப்பும் ஆளாகி*
 அஞ்சாதிருக்க அருள் (18)

அருளாதொழியுமே* ஆல் இலைமேல்* அன்று
 தெருளாத* பிள்ளையாய்ச் சேர்ந்தான்* இருளாத
 சிந்தையராய்ச் சேவடிக் கே* செம் மலர் தூய்க் கை தொழுது*
 முந்தையராய் நிற்பார்க்கு முன் (19)

முன் உலகம்* உண்டுமிழ்ந்தாய்க்கு* அவ்வுலகம் ஈர் அடியால்*
 பின் அளந்து கோடல் பெரிதொன்றே* என்னே
 திருமாலே!* செங்கண் நெடியானே* எங்கள்
 பெருமானே! நீ இதனைப் பேசு (20)

பேசுவார்* எவ்வளவு பேசுவர்* அவ்வளவே
 வாச மலர்த் துழாய் மாலையான்* தேசுடைய
 சக்கரத்தான்* சங்கினான் சார்ங்கத்தான்* பொங்கரவ
 வக்கரனைக் கொன்றான் வடிவு (21)

வடிவார் முடி கோட்டி* வானவர்கள்* நாளும்
 கடியார் மலர் தூவிக்* காணும் படியானை*
 செம்மையால் உள் உருகிச்* செவ்வனே நெஞ்சமே*
 மெய்மையே காண விரும்பு (22)

விரும்பி விண் மண் அளந்த* அஞ்சிறைய வண்டார்*
 சுரும்பு தொளையில் சென்றாத* அரும்பும்
 புனந் துழாய் மாலையான்* பொன் அம் கழற்கே*
 மனம் துழாய் மாலாய் வரும் (23)

வருங்கால் இரு நிலனும்* மால் விசும்பும் காற்றும்*
 நெருங்கு தீ* நீர் உருவும் ஆனான்* பொருந்தும்
 சுடர் ஆழி ஒன்றுடையான்* சூழ் கழலே* நாளும்
 தொடர் ஆழி* நெஞ்சே! தொழுது (24)

தொழுதால் பழுதுண்டே* தூ நீர் உலகம்*
 முழுதுண்டு மொய் குழலாள் ஆய்ச்சி* விழுதுண்ட
 வாயானை* மால் விடை ஏழ் செற்றானை* வானவர்க்கும்
 சேயானை* நெஞ்சே! சிறந்து (25)

சிறந்த என் சிந்தையும் செங்கண் அரவும்*
 நிறைந்த சீர் நீள் கச்சி உள்ளும்* உறைந்ததுவும்
 வேங்கடமும் வெஃகாவும்* வேளுக்கைப் பாடியுமே*
 தாம் கடவார் தண் துழாயார் (26)

ஆரே துயர் உழந்தார்* துன்புற்றார் ஆண்டையார்*
 காரே மலிந்த கருங்கடலை* நேரே
 கடைந்தானைக்* காரணனை நீர் அணைமேல்* பள்ளி
 அடைந்தானை நாளும் அடைந்து (27)

அடைந்தரவணைமேல்* ஐவர்க்காய்* அன்று
 மிடைந்தது* பாரத வெம் போர்* உடைந்ததுவும்
 ஆய்ச்சி பால் மத்துக்கே* அம்மனே வாள் எயிற்றுப்*
 பேய்ச்சி பால் உண்ட பிரான் (28)

பேய்ச்சி பால் உண்ட* பெருமானைப் பேர்ந்தெடுத்து*
 ஆய்ச்சி முலை கொடுத்தாள் அஞ்சாதே* வாய்த்த
 இருள் ஆர் திருமேனி* இன் பவளச் செவ்வாய்*
 தெருளா மொழியானைச் சேர்ந்து (29)

சேர்ந்த திருமால்* கடல் குடந்தை வேங்கடம்*
 நேர்ந்த என் சிந்தை நிறை விசம்பு* வாய்ந்த
 மறை பாடகம் அனந்தன்* வண் துழாய்க் கண்ணி*
 இறைபாடி ஆய இவை (30)

இவை அவன் கோயில்* இரணியனதாகம்*
 அவை செய்த அரி உருவம் ஆனான்* செவி தெரியா
 நாகத்தான்* நால் வேதத்துள்ளான்* நறவேற்றான்*
 பாகத்தான் பாற்கடல் உளான் (31)

பாற்கடலும் வேங்கடமும்* பாம்பும் பனி விசம்பும்*
 நூல் கடலும் நுண் நூல தாமரை மேல்* பாற்பட்-
 டிருந்தார் மனமும்* இடமாகக் கொண்டான்*
 குருந்தொசித்த கோபாலகன் (32)

பாலகனாய்* ஆல் இலைமேல் பைய* உலகெல்லாம்
 மேல் ஒருநாள்* உண்டவனே மெய்ம்மையே* மாலவனே
 மந்தரத்தால்* மா நீர்க் கடல் கடைந்து* வான் அமுதம்
 அந்தரத்தார்க்கீந்தாய் நீ அன்று (33)

அன்றிவ் உலகம்* அளந்த அசைவேகொல்*
 நின்றிருந்து வேளுக்கை நீள் நகர்வாய்* அன்று
 கிடந்தானைக்* கேடில் சீரானை* முன் கஞ்சைக்
 கடந்தானை* நெஞ்சமே! காண் (34)

காண் காண் என* விரும்பும் கண்கள்* கதிர் இலகு
 பூண்டார் அகலத்தான் பொன் மேனி* பாண் கண்
 தொழில் பாடி* வண்டறையும் தொங்கலான்* செம் பொன்
 கழல் பாடி* யாம் தொழுதும் கை (35)

கைய கனல் ஆழி* கார்க் கடல் வாய் வெண் சங்கம்*
 வெய்ய கதை சார்ங்கம் வெம் சுடர் வாள்* செய்ய
 படை பரவை பாழி* பனி நீர் உலகம்*
 அடி அளந்த மாயன் அவற்கு (36)

அவற்கடிமைப் பட்டேன்* அகத்தான் புறத்தான்*
 உவர்க்கும் கருங்கடல் நீர் உள்ளான்* துவர்க்கும்
 பவள வாய்ப் பூமகளும்* பல் மணி பூண் ஆரம்*
 திகழும் திருமார்பன் தான் (37)

தானே தனக்குவமன்* தன் உருவே எவ் உருவும்*
 தானே தவ உருவும் தாரகையும்* தானே
 எரி சுடரும் மால் வரையும்* எண் திசையும்* அண்டத்-
 திரு சுடரு மாய இறை (38)

இறை ஆய் நிலன் ஆகி* எண் திசையும் தானாய்*
 மறையாய் மறைப் பொருளாய் வானாய்* பிறை வாய்ந்த
 வெள்ளத்தருவி* விளங்கொலி நீர் வேங்கடத்தான்*
 உள்ளத்தின் உள்ளே உளன் (39)

உளன் கண்டாய் நல் நெஞ்சே!* உத்தமன் என்றும்
 உளன் கண்டாய்* உள்ளுவார் உள்ளத்துளன் கண்டாய்*
 விண் ஒடுங்கக் கோடுயரும்* வீங்கருவி வேங்கடத்தான்*
 மண் ஒடுங்கத் தான் அளந்த மன் (40)

மன்னு மணி முடி நீண்டு* அண்டம் போய் எண் திசையும்*
 துன்னு பொழில் அனைத்தும் சூழ் கழலே* மின்னை
 உடையாகக் கொண்டு* அன்றுலகளந்தான்* குன்றும்
 குடையாக* ஆகாத்த கோ (41)

கோவலனாய்* ஆ நிரைகள் மேய்த்துக் குழல் ஊதி*
 மா வலனாய்க் கீண்ட மணி வண்ணன்* மேவி
 அரி உருவம் ஆகி* இரணியனதாகம்*
 தெரி உகிரால் கீண்டான் சினம் (42)

சின மா மத களிற்றின்* திண் மருப்பைச் சாய்த்து*
 புன மேய பூமி அதனை* தனமாகப்
 பேர் அகலத்துள்ளொடுக்கும்* பேர் ஆர மார்வனார்*
 ஓர் அகலத்துள்ளதுலகு (43)

உலகமும்* ஊழியும் ஆழியும்* ஒண் கேழ்
 அலர் கதிரும்* செந்தீயும் ஆவான்* பல கதிர்கள்
 பாரித்த* பைம் பொன் முடியான் அடி இணைக்கே*
 பூரித்தென் நெஞ்சே புரி (44)

புரிந்து மத வேழம்* மாப் பிடியோடுடி*
 திரிந்து சினத்தால் பொருது* விரிந்த சீர்
 வெண் கோட்டு முத்துதிர்க்கும்* வேங்கடமே* மேல் ஒருநாள்
 மண் கோட்டுக்* கொண்டான் மலை (45)

மலை முகடு மேல் வைத்து* வாசுகியைச் சுற்றி*
 தலை முகடு தான் ஒரு கை பற்றி* அலை முகட்டு
 அண்டம் போய் நீர் தெறிப்ப* அன்று கடல் கடைந்தான்*
 பிண்டமாய் நின்ற பிரான் (46)

நின்ற பெருமானே!* நீர் ஏற்று* உலகெல்லாம்
 சென்ற பெருமானே!* செங்கண்ணா* அன்று
 துரக வாய் கீண்ட* துழாய் முடியாய்* நங்கள்
 நரக வாய் கீண்டாயும் நீ (47)

நீ அன்றே நீர் ஏற்று* உலகம் அடி அளந்தாய்*
 நீ அன்றே நின்று நிரை மேய்த்தாய்* நீ அன்றே
 மா வாயுரம் பிளந்து* மா மருதின் ஊடு போய்*
 தேவாசுரம் பொருதாய் செற்று (48)

செற்றதுவும்* சேரா இரணியனை* சென்றேற்றுப்
 பெற்றதுவும்* மா நிலம் பின்னைக்காய்* முற்றல்
 முரி ஏற்றின்* முன் நின்று மொய்ம்பொழித்தாய்* மூரிச்
 சுரியேறு* சங்கினாய்! சூழ்ந்து (49)

சூழ்ந்த துழாய் அலங்கல்* சோதி மணி முடி மால்*
 தாழ்ந்த அருவித் தட வரைவாய்* ஆழ்ந்த
 மணி நீர்ச் சுனை வளர்ந்த* மா முதலை கொன்றான்*
 அணி நீல வண்ணத்தவன் (50)

அவனே அரு வரையால்* ஆ நிரைகள் காத்தான்*
 அவனே அணி மருதம் சாய்த்தான்* அவனே
 கலங்காப் பெரு நகரம்* காட்டுவான் கண்டீர்*
 இலங்கா புரம் எரித்தான் எய்து (51)

எய்தான் மராமரம்* ஏழும் இராமனாய்*
 எய்தான் அம் மான் மறியை ஏந்திழைக்காய்* எய்ததுவும்
 தென் இலங்கைக் கோன் வீழ* சென்று குறள் உருவாய்*
 முன் நிலம் கைக் கொண்டான் முயன்று (52)

முயன்று தொழு நெஞ்சே!* மூரி நீர் வேலை*
 இயன்ற மரத்தால் இலையின் மேலால்* பயின்றங்கோர்
 மண் நலம் கொள் வெள்ளத்து* மாயக் குழவியாய்*
 தண் அலங்கல் மாலையான் தாள் (53)

தாளால் சகடம்* உதைத்துப் பகடுந்தி*
 கீளா மருதிடை போய்க் கேழலாய்* மீளாது
 மண் அகலம் கீண்டு* அங்கோர் மாதுகந்த மார்வற்கு*
 பெண் அகலம் காதல் பெரிது (54)

பெரிய வரை மார்பில்* பேர் ஆரம் பூண்டு*
 கரிய முகிலிடை மின் போல* தெரியுங்கால்
 பாண் ஒடுங்க வண்டறையும் பங்கயமே* மற்றவன் தன்
 நீள் நெடுங்கண் காட்டும் நிறம் (55)

நிறம் வெளிது செய்து* பசிது கரிதென்று*
 இறை உருவம் யாம் அறியோம் எண்ணில்* நிறைவுடைய
 நா மங்கை தானும்* நலம் புகழ வல்லளே*
 பூ மங்கை கேள்வன் பொலிவு (56)

பொலிந்திருண்ட கார் வானில்* மின்னே போல் தோன்றி*
 மலிந்து திருவிருந்த மார்வன்* பொலிந்து
 கருடன் மேல் கொண்ட* கரியான் கழலே*
 தெருள் தன்மேல் கண்டாய் தெளி (57)

தெளிந்த சிலாதலத்தின்* மேல் இருந்த மந்தி*
 அளிந்த கடுவனையே நோக்கி* விளங்கிய
 வெண் மதியம் தா என்னும்* வேங்கடமே* மேல் ஒரு நாள்
 மண் மதியில்* கொண்டுகந்தான் வாழ்வு (58)

வாழும் வகை அறிந்தேன்* மை போல் நெடு வரைவாய்*
 தாமும் அருவி போல் தார் கிடப்ப* சூழும்
 திரு மா மணி வண்ணன்* செங்கண் மால்* எங்கள்
 பெருமான்* அடி சேரப் பெற்று (59)

பெற்றம் பிணை மருதம்* பேய் முலை மாச் சகடம்*
 முற்றக் காத்துடு போய் உண்டுதைத்து* கற்றுக்
 குணிலை* விளங்கனிக்குக் கொண்டெறிந்தான்* வெற்றிப்
 பணிலம் வாய் வைத்துகந்தான் பண்டு (60)

‡பண்டெல்லாம் வேங்கடம்* பாற்கடல் வைகுந்தம்*
 கொண்டங்குறைவார்க்குக் கோயில் போல்* வண்டு
 வளம் கிளரும் நீள் சோலை* வண் பூங்கடிகை*
 இளங்குமரன் தன் விண்ணகர் (61)

விண்ணகரம் வெஃகா* விரி திரை நீர் வேங்கடம்*
 மண் நகரம் மா மாட வேளுக்கை* மண்ணகத்த
 தென் குடந்தை* தேன் ஆர் திருவரங்கம் தென்கோட்டி*
 தன் குடங்கை நீர் ஏற்றான் தாழ்வு (62)

தாழ் சடையும் நீள் முடியும்* ஒண் மழுவும் சக்கரமும்*
 சூழ் அரவும் பொன் நாணும் தோன்றுமால்* சூழும்
 திரண்ட அருவி பாயும்* திருமலை மேல் எந்தைக்கு*
 இரண்டுருவும் ஒன்றாய் இசைந்து (63)

இசைந்த அரவமும்* வெற்பும் கடலும்*
 பசைந்தங்கமுது படுப்ப* அசைந்து
 கடைந்த வருத்தமோ* கச்சி வெஃகாவில்*
 கிடந்திருந்து நின்றதுவும் அங்கு (64)

அங்கற்கிடர் இன்றி* அந்திப் பொழுதத்து*
 மங்க இரணியனதாகத்தை* பொங்கி
 அரி உருவமாய்ப் பிளந்த* அம்மான் அவனே*
 கரி உருவம் கொம்பொசித்தான் காய்ந்து (65)

காய்ந்திருளை மாற்றிக்* கதிர் இலகு மா மணிகள்*
 ஏய்ந்த பணக் கதிர்மேல்* வெவ்வுயிர்ப்ப* வாய்ந்த
 மது கைடவரும்* வயிறுருகி மாண்டார்*
 அது கேடவர்க்கிறுதி ஆங்கு (66)

ஆங்கு மலரும்* குவியுமால் உந்திவாய்*
 ஒங்கு கமலத்தின் ஒண் போது* ஆம் கைத்
 திகிரி சுடர் என்றும்* வெண் சங்கம்* வானில்
 பகரு மதி என்றும் பார்த்து (67)

பார்த்த கடுவன்* சுனை நீர் நிழல் கண்டு*
 பேர்த்தோர் கடுவன் எனப் பேர்ந்து* கார்த்த
 களங்கனிக்குக்* கை நீட்டும் வேங்கடமே* மேல் நாள்
 விளங்கனிக்குக்* கன்றெறிந்தான் வெற்பு (68)

வெற்பென்று* வேங்கடம் பாடும்* வியன் துழாய்க்
 கற்பென்று சூடும் கருங்குழல் மேல்* மல் பொன்ற
 நீண்ட தோள் மால் கிடந்த* நீள் கடல் நீர் ஆடுவான்*
 பூண்ட நாள் எல்லாம் புகும் (69)

புகு மதத்தால்* வாய் பூசிக் கீழ் தாழ்ந்து* அருவி
 உகு மதத்தால்* கால் கழுவிக் கையால்* மிகு மதத் தேன்
 விண்ட மலர் கொண்டு* விறல் வேங்கடவனையே*
 கண்டு வணங்கும் களிறு (70)

களிறு முகில் குத்தக்* கை எடுத்தோடி*
 ஒளிறு மருப்பொசி கை* யாளி பிளிறி
 விழ* கொன்று நின்றதிரும்* வேங்கடமே* மேனாள்
 குழக் கன்று* கொண்டெறிந்தான் குன்று (71)

குன்றொன்றின் ஆய* குற மகளிர் கோல் வளைக் கை*
 சென்று விளையாடும்* தீம் கழை போய்* வென்று
 விளங்கு மதி கோள் விடுக்கும்* வேங்கடமே* மேலை
 இளங்குமரர் கோமான் இடம் (72)

இடம் வலம் ஏழ் பூண்ட* இரவித் தேர் ஓட்டி*
 வட முக வேங்கடத்து மன்னும்* குடம் நயந்த
 கூத்தனாய் நின்றான்* குரை கழலே கூறுவதே*
 நாத்தன்னால் உள்ள நலம் (73)

நலமே வலிதுகொல்* நஞ்சூட்டு வன் பேய்*
 நிலமே புரண்டு போய் வீழ* சலமே தான்
 வெம் கொங்கை உண்டானை* மீட்டாய்ச்சி ஊட்டுவான்*
 தன் கொங்கை வாய் வைத்தாள் சார்ந்து (74)

சார்ந்தகடு தேய்ப்பத்* தடாவிய கோட்டுச்சிவாய்*
 ஊர்ந்தியங்கும் வெண் மதியின்* ஒண் முயலை* சேர்ந்து
 சின வேங்கை பார்க்கும்* திருமலையே* ஆயன்
 புன வேங்கை நாறும் பொருப்பு (75)

பொருப்பிடையே நின்றும்* புனல் குளித்தும்* ஐந்து
 நெருப்பிடையே* நிற்கவும் நீர் வேண்டா* விருப்புடைய
 வெஃகாவே சேர்ந்தானை* மெய்ம் மலர் தூய்க் கை தொழுதால்*
 அஃகாவே தீவினைகள் ஆய்ந்து (76)

ஆய்ந்த அரு மறையோன்* நான்முகத்தோன் நன் குறங்கில்*
 வாய்ந்த குழுவியாய் வாள் அரக்கன்* ஏய்ந்த
 முடிப் போது* மூன்றேழென்றெண்ணினான்* ஆர்ந்த
 அடிப் போது நங்கட்கரண் (77)

அரண் ஆம் நமக்கென்றும்* ஆழி வலவன்*
 முரன் நாள் வலம் சுழிந்த மொய்ம்பன்* சரண் ஆமேல்
 ஏது கதி ஏது நிலை* ஏது பிறப்பென்னாதே*
 ஒது கதி மாயனையே ஓர்த்து (78)

ஓர்த்த மனத்தராய்* ஐந்தடக்கி ஆராய்ந்து*
 பேர்த்தால் பிறப்பேழும் பேர்க்கலாம்* கார்த்த
 விரை ஆர் நறும் துழாய்* வீங்கோத மேனி*
 நிரை ஆர மார்வனையே நின்று (79)

நின்றெதிராய்* நிரை மணித் தேர் வாணன் தோள்*
 ஒன்றிய ஈர் ஐஞ்ஞாறுடன் துணிய* வென்றிலங்கும்
 ஆர் படுவான் நேமி* அரவணையான் சேவடிக்கே*
 நேர் படுவான் தான் முயலும் நெஞ்சு (80)

நெஞ்சால்* நினைப்பரியனேலும்* நிலை பெற்றென்
 நெஞ்சமே! பேசாய்* நினைக்குங்கால்* நெஞ்சத்துப்
 பேராது நிற்கும்* பெருமானை என்கொலோ*
 ஓராது நிற்பதுணர்வு (81)

உணரில் உணர்வரியன்* உள்ளம் புகுந்து*
 புணரிலும் காண்பரியன் உண்மை* இணர் அணையக்
 கொங்கணைந்து வண்டறையும்* தண் துழாய்க் கோமானை*
 எங்கணைந்து காண்டும் இனி (82)

இனியவன் மாயன்* என உரைப்பரேலும்*

இனியவன் காண்பரியனேலும்* இனியவன்
கள்ளத்தால் மண் கொண்டு* விண் கடந்த பைங்கழலான்*
உள்ளத்தின் உள்ளே உளன் (83)

உளனாய* நான் மறையின் உட்பொருளை* உள்ளத்-
துளனாகத்* தேர்ந்துணர்வரேலும்* உளனாய
வண் தாமரை நெடுங்கண்* மாயவனை யாவரே*
கண்டார் உகப்பர் கவி (84)

கவியினார் கை புனைந்து* கண்ணார் கழல் போய்*
செவியினார் கேள்வியராய்ச் சேர்ந்தார்* புவியினார்
போற்றி உரைக்கப்* பொலியுமே* பின்னைக்காய்
ஏற்றுயிரை அட்டான் எழில் (85)

எழில் கொண்டு* மின்னுக் கொடி எடுத்து* வேகத்
தொழில் கொண்டு* தான் முழங்கித் தோன்றும்* எழில் கொண்ட
நீர் மேகம் அன்ன* நெடு மால் நிறம் போல*
கார் வானம் காட்டும் கலந்து (86)

கலந்து மணி இமைக்கும் கண்ணா* நின் மேனி
மலர்ந்து* மரகதமே காட்டும்* நலம் திகழும்
கொந்தின் வாய் வண்டறையும்* தண் துழாய்க் கோமானை*
அந்தி வான் காட்டும் அது (87)

அது நன்றிது தீதென்று* ஐயப்படாதே*
மது நின்ற தண் துழாய் மார்வன்* பொது நின்ற*
பொன் அம் கழலே தொழுமின்* முழுவினைகள்
முன்னம் கழலும் முடிந்து (88)

முடிந்த பொழுதில்* குற வாணர்* ஏனம்
படிந்துமு சால்* பைந் தினைகள் வித்த* தடிந்தெழுந்த
வேய்க்கழை போய்* விண் திறக்கும் வேங்கடமே* மேல் ஒரு நாள்
தீங்குழல்* வாய் வைத்தான் சிலம்பு (89)

சிலம்பும் செறி கழலும் சென்றிசைப்ப* விண் ஆ-
 றலம்பிய சேவடி போய்* அண்டம் புலம்பிய தோள்*
 எண் திசையும் சூழ* இடம் போதாதென்கொலோ*
 வண் துழாய் மால் அளந்த மண் (90)

மண் உண்டும்* பேய்ச்சி முலை உண்டும் ஆற்றாதாய்*
 வெண்ணெய் விழுங்க வெகுண்டு* ஆய்ச்சி கண்ணிக்
 கயிற்றினால் கட்ட* தான் கட்டுண்டிருந்தான்*
 வயிற்றினோடாற்றா மகன் (91)

மகன் ஒருவர்க்கல்லாத* மா மேனி மாயன்*
 மகன் ஆம் அவன் மகன் தன்* காதல் மகனைச்*
 சிறை செய்த வாணன் தோள்* செற்றான் கழலே*
 நிறை செய்தென் நெஞ்சே! நினை (92)

நினைத்துலகில் ஆர் தெளிவார்* நீண்ட திருமால்*
 அனைத்துலகும் உள் ஒடுக்கி ஆல்மேல்* கனைத்துலவு
 வெள்ளத்தோர் பிள்ளையாய்* மெள்ளத் துயின்றானை*
 உள்ளத்தே வை நெஞ்சே! உய்த்து (93)

உய்த்துணர்வென்னும்* ஒளி கொள் விளக்கேற்றி*
 வைத்தவனை நாடி வலைப் படுத்தேன்* மெத்தெனவே
 நின்றான் இருந்தான்* கிடந்தான் என் நெஞ்சத்து*
 பொன்றாமை மாயன் புகுந்து (94)

புகுந்திலங்கும்* அந்திப் பொழுதத்து* அரியாய்
 இகழ்ந்த* இரணியனதாகம்* சுகிர்தெங்கும்
 சிந்தப் பிளந்த* திருமால் திருவடியே*
 வந்தித்தென் நெஞ்சமே! வாழ்த்து (95)

வாழ்த்திய வாயராய்* வானோர் மணி மகுடம்*
 தாழ்த்தி வணங்கத் தழும்பாமே* கேழ்த்த
 அடித் தாமரை* மலர்மேல் மங்கை மணாளன்*
 அடித் தாமரையாம் அலர் (96)

அலர் எடுத்த உந்தியான்* ஆங்கெழில் ஆய*
 மலர் எடுத்த மா மேனி மாயன்* அலர் எடுத்த
 வண்ணத்தான் மா மலரான்* வார் சடையான்* என்றிவர்கட்கு
 எண்ணத்தான் ஆமோ இமை (97)

இமம் சூழ் மலையும்* இரு விசும்பும் காற்றும்*
 அமம் சூழ்ந்தற விளங்கித் தோன்றும்* நமன் சூழ்
 நரகத்து* நம்மை நணுகாமல் காப்பான்*
 துரகத்தை வாய் பிளந்தான் தொட்டு (98)

‡தொட்ட படை எட்டும்* தோலாத வென்றியான்*
 அட்ட புயகரத்தான் அஞ்ஞான்று* குட்டத்துக்
 கோள் முதலை துஞ்சக்* குறித்தெறிந்த சக்கரத்தான்*
 தாள் முதலே நங்கட்குச் சார்வு (99)

‡சார்வு நமக்கென்றும் சக்கரத்தான்* தண் துழாய்த்
 தார் வாழ்* வரை மார்பன் தான் முயங்கும்* கார் ஆர்ந்த
 வான் அமரு மின் இமைக்கும்* வண் தாமரை நெடுங்கண்*
 தேன் அமரும் பூமேல் திரு (100)

|| பேயாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ||